

Ľudovít Števko: Slovenské Guantanámo a právny štát

- CZ24 News | 9. února 2021



SLOVENSKO: Sme v pasci. Žijeme v zajatí dvojitého šialenstva: strachu z pandémie a psychopatického riadenia štátu. Obe tieto šialenstvá vzájomne podmieňujú existenciu moci súčasnej vládnej garnitúry. Paradoxne, pre vládu je pandémia vlastne šťastím. Veď ako by za normálnych okolností mohla vláda rozvracať právny štát za pomoci nesvojprávneho parlamentu, ako by inak mohla trhať na kusy ústavu v skrátených legislatívnych konaniach, prijímať rýchlo kvasené drakonické zákony a vyhrážať sa občanom drakonickými pokutami za ich nedodržiavanie!?

Psychopat vie, že v atmosfére strachu a konfliktov sa lepšie ovláda stádo, že izolovaná črieda môže iba bláčať a na viac sa nezmôže, lebo nad ňou bdie svorka tzv. strážnych psov demokracie: médiá, polícia i ústretové justičné orgány. Psychopat vie, že parlament nesmie mať nič spoločné so zastupiteľskou demokraciou, že môže byť iba figovým listom jeho nekvalifikovaných rozhodnutí a klamaní od rána do večera. Pravdaže, na to všetko treba zvláštnu inteligenciu, akou disponujú psychicky postihnutí a často aj pomstychtiví ľudia, presvedčení o svojej neomylnosti a spasiteľskom poslaní.

Daniel Lipšic na scéne

Našťastie, a to je nepopierateľná historická pravda, každá moc je dočasná, vyčerpá svoje možnosti vládnuť prekročením demarkačnej čiary, za ktorou je už len veľká sociálna kríza a všeobecný morálny úpadok. Bezbrehé politické dosadzovanie svojich nekompetentných ľudí do riadiacich funkcií na všetkých úrovniach vyvolá chaos aj keď si to ľudia pod tlakom aktuálnych starostí o živobytie neuvedomujú. Predbežne ich netrápi anexia súdnej moci súčasnou vládou, dosadenie emeritného sudcu Jána Mazáka, neúspešného poradcu Andreja Kisku do čela Súdnej rady SR,

neomína ich zvolenie koalíčnou radou dávno politicky dohodnutého šéfa Úradu špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) Daniela Lipšica.

Advokát Lipšic sa ako málokto právnik (okrem Dostála) môže pochváliť pestrou politickou minulosťou. Ako popredný funkcionár KDH sa stal podpredsedom vlády a ministrom spravodlivosti v druhej vláde Mikuláša Dzurindu a o čosi neskôr ministrom vnútra vo vláde Ivety Radičovej. Zachovajme však líniu politického vzostupu ambiciózneho advokáta a ministra. V septembri 2012 Lipšic spolu s Luciou Žitňanskou založil politickú stranu Nová väčšina (neskôr Nova) a v roku 2015 po dohode s Igorom Matovičom sa integroval do politickej strany OĽANO, ktorá získala označenie OĽANO-NOVA. Lipšic sa po voľbách pod erbom novej strany prekrúžkoval do parlamentu, ale tam sa nadhlo neohrial, lebo v septembri 2016 v dôsledku dopravnej nehody smrteľne zranil človeka na prechode pre chodcov a vzdal sa mandátu v NRSR. Dopadlo to pre neho dobre, dostal iba podmienený trest odňatia slobody.

Komunikácia o morálke

Ešte pred touto udalosťou v roku 2013 prenikli na sociálnych sieťach podrobné záznamy o esemeskovej erotickej komunikácii s banskobystrickou advokátkou Mjadokovou. O dva roky na to sa na internete objavila ďalšia sexuálne štekľivá konverzácia Lipšica so Zsuzovou, alias AyouAliou, neskôr obvinenou z objednávky vraždy Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej. Obe komunikácie (s Mjadokovou aj AyouAliou) označil Lipšic za podvrh a spravodajské hry za účelom jeho diskreditácie. Na otázky novinárov uviedol: **„Ako som už viackrát povedal, údajné konverzácie s viacerými ženami na mojom FB v roku 2012 nie sú autentické. Vôbec neviem, o akú osobu išlo alebo ide.“** Na dokreslenie prípadu najznámejšej komunikácie len malá poznámka. Na súde, keď v procese so Zsuzovou zastupoval rodinu zavraždeného novinára Jána Kuciaka sa Zsuzsová ozvala: **„Nebude Lipšic hovoriť, ako mám čo nazývať. Keď si so mnou vypisoval, nebol taký múdry.“**

V roku 2014 polícia obvinila Lipšica a jeho blízkych spolupracovníkov Milana Krajniaka a Marcela Klimeka počas jeho pôsobenia na rezorte vnútra v kauze nákupu nového odpočívacieho systému pre údajné porušenie pri správe cudzieho majetku. Dôvodom bolo, že obstarali systém, ktorý nefunguje. Opäť všetko dobre dopadlo – rok po vyšetovaní NAKA Generálna prokuratúra obvinenia zrušila.

Tak máme na čele ÚŠP historicky ojedinelého neprokurátora Daniela Lipšica. Obchod medzi Matovičom a jeho koalíčnymi partnermi sa uskutočnil vo všetkej počestnosti. Vy navrhujete za generálneho prokurátora Žilinku (veď prezidentka by na tento post kontroverzného Lipšica asi nevymenovala) nuž ja navrhujem na oplátku **„nezávislého“** Lipšica za šéfa Úradu generálnej prokuratúry (tam právomoc prezidenta nesiaha). V nedelnej televíznej politickej talkshow premiér Matovič klamal, keď tvrdil, že nešlo o dohodu, napriek tomu, že zákon lex Lipšic bol šitý na jeho mieru pekných pár týždňov pred prokurátorskými voľbami. Napokon, aby sa predišlo mrzutostiam, priateľ Krajniak vybavil Lipšicovi bezpečnostnú previerku NKÚ v zrýchlenom konaní. Grilovanie kandidátov na post riaditeľa ÚŠP bolo iba divadelným predstavením, v ktorom si zahrli ako krovie traja kandidáti prokurátori – Ján Šanta, Vasil' Špirko a Lukáš Kyselica. Verili, že budú mať šťastie?

Kde to žijeme?

Demokracia džamahírije Muammara Kaddáfího bola rajskou záhradou oproti Matovičovej rezervácii s názvom Táto krajina, ktorá je ojedinelým európskym politickým a sociálnym apartheidom. Čo je dovolené vládnej menšine, nie je dovolené drvivej väčšine slovenských domorodcov. A nejde len o avantúry šéfa parlamentu s priateľkou vo vládnej limuzíne či jeho šťastný pobyt v nemocnici ozvláštnený hromadnými dámskymi návštevami v čase celoštátnej pandemickej núdze. Ide o právny štát alebo o absolútne uzurpovanie moci malou skupinou, ide o princíp dodržiavania zákonov a nariadení pre všetkých alebo o ignorantské šliapanie po tomto princípe udeľovaním účelových

osobných i masových politických výnimiek pre vyvolených hlavným hygienikom v područí tejto vlády?! Odpoveď na mnohé doslova existenčné otázky sotva dá stádo bláčiace strachom.

Analytik Ján Baránek hovorí o občianskej neposlušnosti ako o východisku z ľudského zúfalstva. Baránek k ničomu nevyzýva, ale mnohí nespokojní občania vedia ako to myslel. Pozerám sa z okna, je nedeľa, zimná podvečerná tma, vonku prší a na ulici stojí dlhý rad ľudí pred dverami antigénovej testovacej stanice. Mladí i starí čakajú na výsledok lotérie v nádeji, že budú negatívni, že si kúpia dočasný lístok na slobodu, na možnosť posielat deti do školy, na možnosť pracovať, splácať hypotéku a živiť rodinu. Už sa zapalujú pouličné svetlá, možno len svetielka na konci tunela. Kto vie.

Autor: Ľudovít Šteško

Zdroj: <https://davidva.sk/>